

Његово Преосвештенство Епископ новосадски и бачки, сомборски и сегедински Господин др Иринеј

Кратка биографија (curriculum vitae)

Његово Преосвештенство Епископ новосадски и бачки, сомборски и сегедински господин др Иринеј рођен је 11. фебруара 1947. године од оца Михаила Буловића и мајке Зорке, рођене Буловић, у Станишићу, у Бачкој, добивши на крштењу име Мирко. Основну школу завршио је у родном месту, а гимназију у Сомбору 1965. године. Дипломирао је на Богословском факултету Српске Православне Цркве у Београду 1969. године.

За време студија примио је монашки постриг од свог духовног оца, блаженопочившег архимандрита Јустина Поповића, добивши монашко име Иринеј. Исте године га Епископ рашко-призренски Павле (потоњи патријарх српски) рукополаже за јерођакона, а потом за јеромонаха.

Непуне две године борави у манастиру Острогу (1969 – 1970) и предаје у Монашкој школи при манастиру. Деценију 1970. – 1980. проводи у Атини на постдипломским студијама на Богословском факултету атинског Универзитета, где је, јуна 1980. године, одбранио докторску дисертацију.

После краћег студијског боравка у Паризу, на руском Богословском институту Светог Сергија (1980 – 1981), изабран је за доцента на катедри Светог Писма Новог Завета на Богословском факултету у Београду, где и данас држи исту катедру у звању редовног професора.

На редовном заседању Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве 1989. године изабран је за Епископа моравичког, викара Патријарху српском, а потом је после хиротоније у Пећкој Патријаршији 20. маја 1990. године, изабран за Епископа бачког и устоличен у Новом Саду, 24. децембра исте године.

Објавио је многе богословске текстове, научне и популарне, као и доста превода. Десетак година уређивао је *Православни мисионар*, популарни часопис у издању Светог Архијерејског Синода. Сада уређује и издаје *Беседу*, теолошки часопис Епархије бачке. Члан је преводилачке Комисије Светог Синода Српске Православне Цркве, Свеправославне комисије за дијалог са Римокатоличком црквом, Свеправославне комисије за дијалог са лутеранима, Комисије Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве за дијалог са аналогном Комисијом Бискупских Конференција Хрватске и Србије и Црне Горе; затим члан Комисије за организовање и праћење верске наставе при Влади Републике Србије, Удружења библијских теолога Грчке, Удружења књижевника Србије, Комитета покрета за јединство и сарадњу духовно сродних источнохришћанских народа и Савета верских лидера Европе „Религија за мир”.

Учествовао је на многим домаћим и међународним богословским и научним скуповима и конференцијама, на духовним трибинама и у међухришћанским сусретима и дијалозима, као и у домаћим и међународним сусретима и дијалозима са јеврејским и исламским заједницама, установама и организацијама.